

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผลของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรียที่เตรียมจากตับหนูขาว

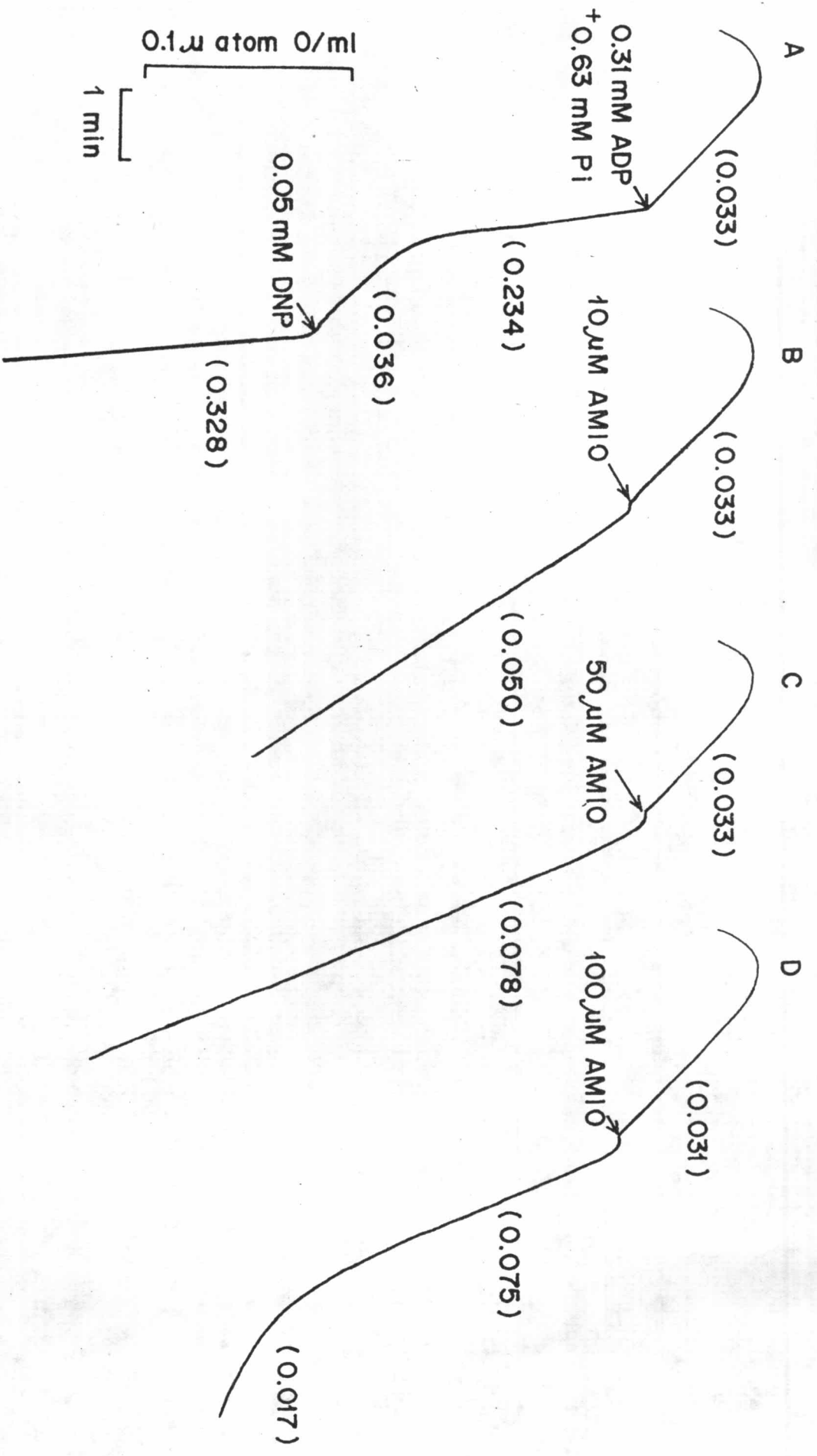
1. ผลของ amiodarone ในขนาดต่าง ๆ ที่มีต่ออัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรีย

รูปที่ 14 A แสดงถึง control respiratory response ตามปกติของไมโทคอนเดรียที่ใช้ในการทดลอง ตัวเลขที่กำกับอยู่ที่ระยะต่าง ๆ ของการหายใจของไมโทคอนเดรียคือ ค่าอัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะ (states) ต่าง ๆ คำนวณออกมาเป็นจำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที ในระยะแรกของรูปที่ 14 A ส่วนประกอบที่สำคัญในการทำปฏิกิริยา มีเพียงไมโทคอนเดรียที่ถูก incubate อยู่ใน incubation medium ที่มี glutamate + malate เป็นสับสเตรทอยู่ในปริมาณที่มากเกินไปที่จำเป็นต้องใช้ในการทำปฏิกิริยา พบว่า อัตราการใช้ออกซิเจนในระยะนี้จะต่ำ (0.033) เรียกระยะนี้ว่า state 4 respiration (ซึ่งจะมีเพียงไมโทคอนเดรีย, ออกซิเจน และสับสเตรท) เมื่อเติม ADP + Pi ลงไป จะเร่งอัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียให้สูงขึ้น (0.234) เรียกระยะนี้ว่า state 3 respiration จนกระทั่ง ADP ถูกใช้หมดไปในการทำปฏิกิริยา คือ มีการสร้าง ATP จาก ADP และ Pi หลังจากนั้น อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียจะต่ำลง (0.036) คือ กลับสู่ state 4 respiration อีกครั้ง (tracing cut off) และการที่อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียถูกควบคุมด้วยการเติม ADP เรียกว่า ไมโทคอนเดรียมีการควบคุมการหายใจ (respiratory control) ซึ่งถือเป็นคุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของไมโทคอนเดรีย และสามารถหาค่า respiratory control index (RCI) เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพของไมโทคอนเดรียที่ใช้ในการทดลองว่ามีคุณสมบัติเป็น tightly coupled mitochondria หรือไม่ ซึ่งค่า RCI นี้จะคำนวณได้จากอัตราส่วนของอัตราการหายใจใน state 3/อัตราการหายใจใน state 4 จากรูปที่ 14 A ค่า RCI มีค่าเท่ากับ $0.234/0.036 = 6.5$ และเมื่อเติม DNP ซึ่งมีคุณสมบัติเป็น uncoupler จะทำให้การควบคุมการหายใจนี้เสียไป โดยที่ DNP สามารถกระตุ้นการหายใจหรือการใช้ออกซิเจนได้มาก (0.328) คล้ายกับ state 3 respiration แม้ว่าไม่มี ADP

รูปที่ 14 ผลของ amiodarone ในความเข้มข้นต่าง ๆ ที่มีต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.57 มก. โปรตีน/มล. ปริมาณของ amiodarone ในขนาดต่าง ๆ ที่เติมตามลงไปดังแสดงในรูป ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

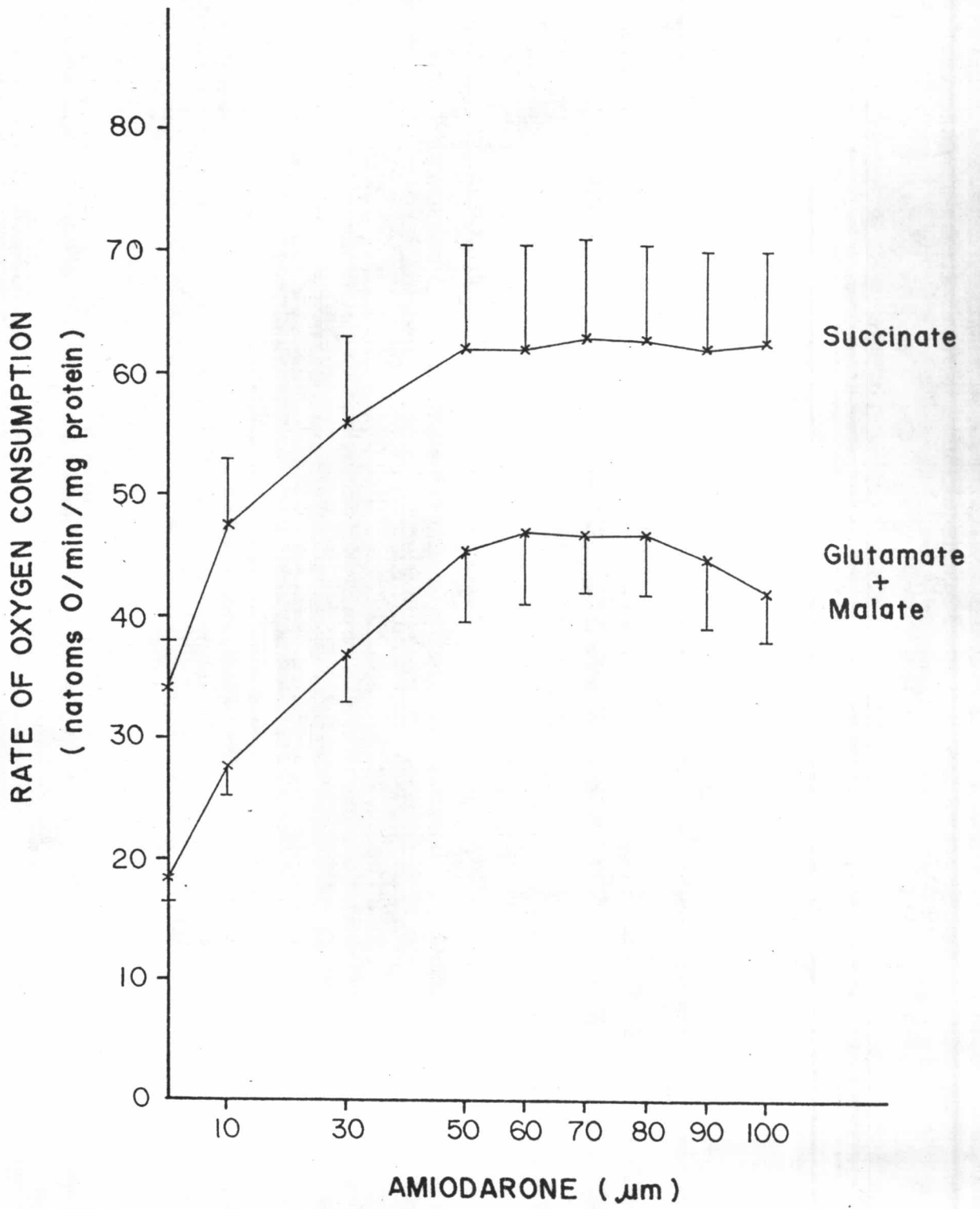
อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 15 Dose-response curve ของ amiodarone ที่มีต่อ state 4 respiration ของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ glutamate + malate หรือ succinate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate หรือ 5.24 mM succinate, 13.09 mM sucrose และ ไมโทคอนเดรียเจลลี่ 1.63 มก. โปรตีน/มล. ปริมาณของ amiodarone ในขนาดต่าง ๆ ที่เติมตามลงไปอีกดังแสดงในรูป ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

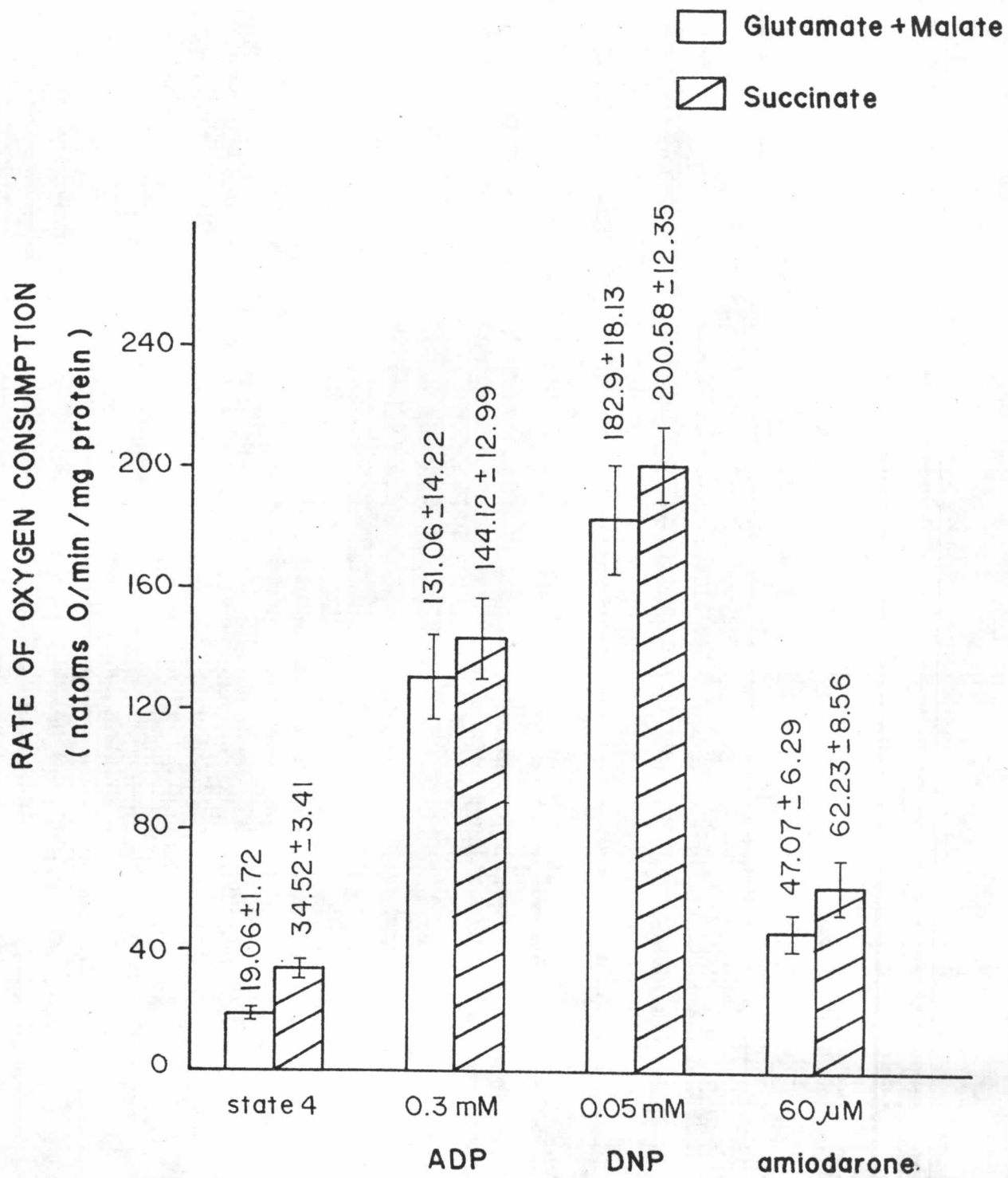
แต่ละจุดที่แสดง แทนค่าเฉลี่ย \pm ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยจาก 4 การทดลอง

รูปที่ 16 ผลเปรียบเทียบการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรีย โดย amiodarone, ADP และ DNP เมื่อใช้ glutamate + malate หรือ succinate เป็น สับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate + 5.24 mM potassium malate หรือ 5.24 mM potassium succinate, 13.09 mM sucrose และ ไมโทคอนเดรียเฉลี่ย 1.63 มก. โปรตีน/มล. ปริมาณของ ADP, DNP และ amiodarone ที่เติมตามลงไปกระตุ้นการหายใจแสดงในรูป ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

ค่าที่แสดง แทนค่าเฉลี่ย \pm ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยจาก 4 การทดลอง

ตารางที่ 3 ผลของ amiodarone ต่อค่าดัชนีความคุมการหายใจ (RCI) และอัตราส่วน ADP/O เมื่อใช้ glutamate + malate หรือ succinate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate หรือ 5.24 mM potassium succinate, 13.09 mM sucrose, 0.31 mM ADP + 0.63 mM Pi, 0.05 mM DNP และไมโทคอนเดรียเฉลี่ย 1.63 มก. โปรตีน/มล. เติมเอทานอล หรือ amiodarone ในขนาดต่าง ๆ ลงไปเพื่อ preincubate กับไมโทคอนเดรีย เป็นเวลา 1 นาทีก่อนที่จะเติม ADP + Pi ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

ค่าที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ย \pm ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยจาก 4 การทดลอง

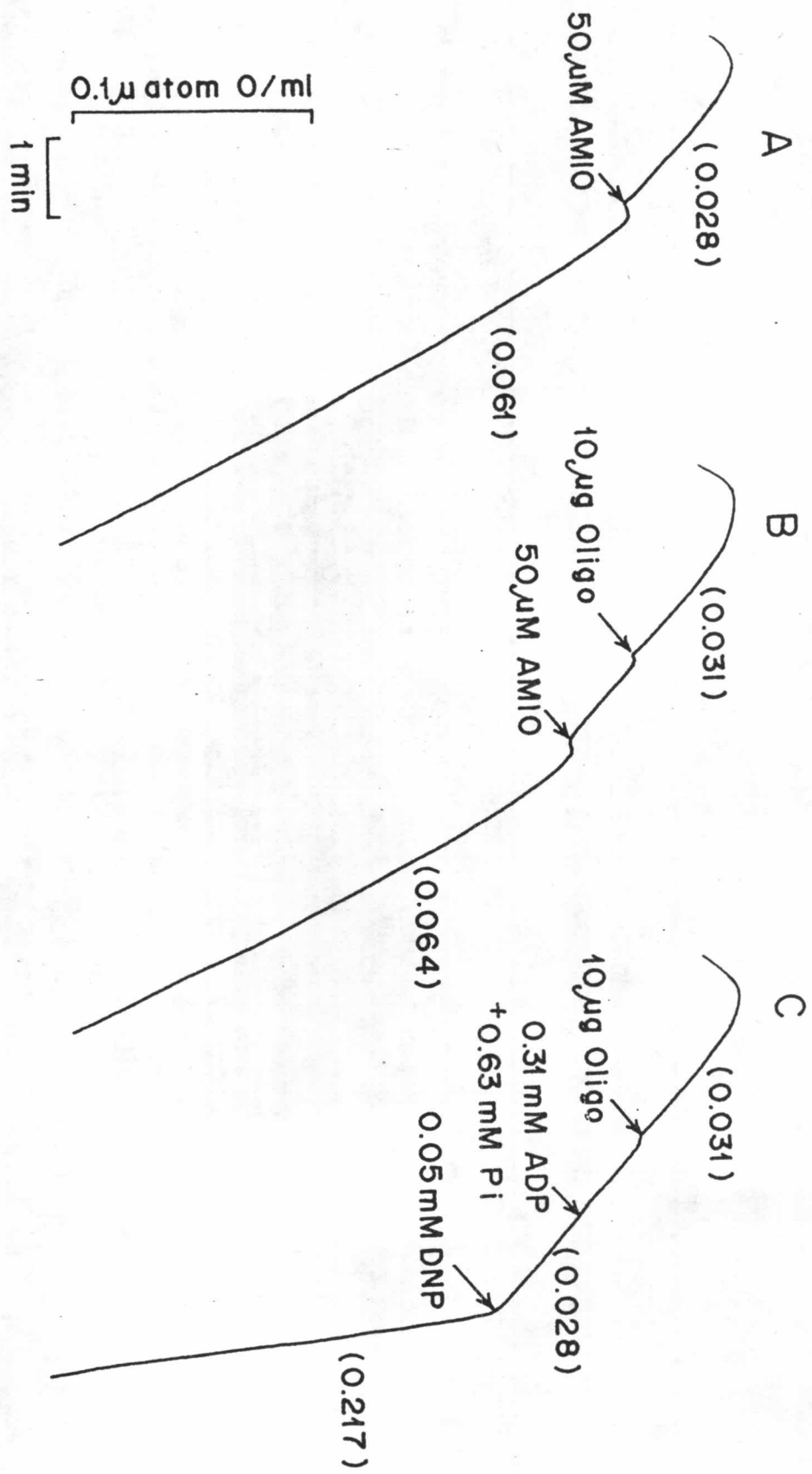
Experiments	glutamate + malate		succinate	
	RCI	P/O	RCI	P/O
control (5 μ l ethanol)	5.76 \pm 0.25	3.16 \pm 0.09	3.93 \pm 0.08	2.17 \pm 0.07
20 μ M amiodarone	3.20 \pm 0.06*	2.66 \pm 0.13*	2.48 \pm 0.16*	1.64 \pm 0.08*
50 μ M amiodarone	2.01 \pm 0.14*	2.15 \pm 0.09*	1.55 \pm 0.13*	1.46 \pm 0.05*

* P < 0.01 เมื่อเปรียบเทียบกับ control

รูปที่ 17 ผลของ oligomycin ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรีย

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM succinate, และไมโทคอนเดรีย 1.52 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่เติมตามลงไปอีกดังแสดงในรูปคือ amiodarone, oligomycin และ ADP + Pi ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

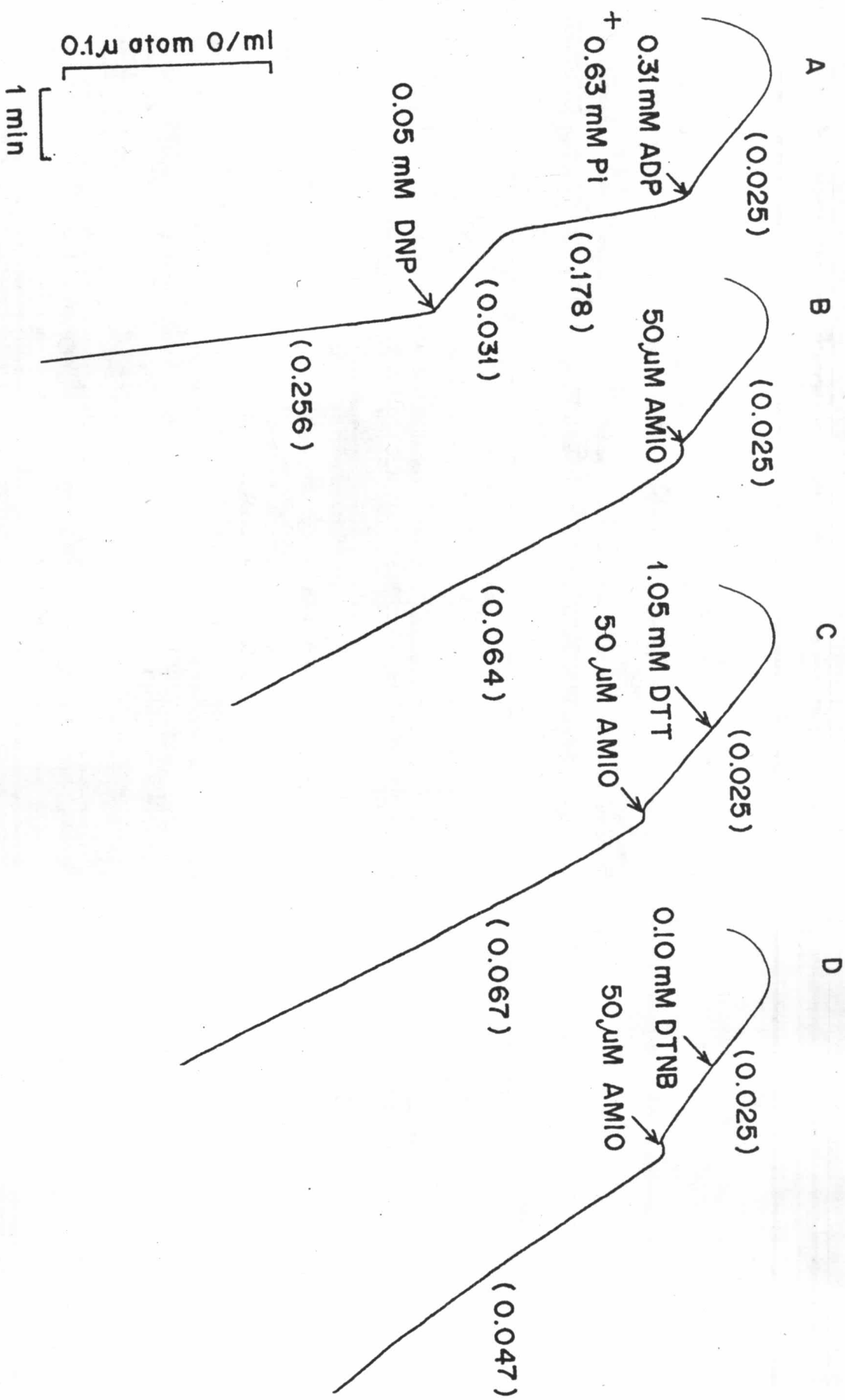
อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บคำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 18 ผลของ DTT และ DTNB ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรีย

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.46 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่เติมตามลงไปอีกตั้งแสดงในรูปคือ ADP + Pi, DNP, DTT, DTNB และ amiodarone ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

ตารางที่ 4 ผลของ amiodarone ต่อ state 3u respiration ของไมโทคอนเดรีย
เมื่อใช้ glutamate + malate, succinate และ ascorbate +
TMPD เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM
MgCl₂, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM
potassium malate หรือ 5.24 mM potassium succinate หรือ 2.09 mM
ascorbate และ 0.52 mM TMPD, 0.05 mM DNP, 13.09 mM sucrose, และ
ไมโทคอนเดรียเฉลี่ย 1.52 มก. โปรตีน/มล. เติม amiodarone ลงไปเพื่อ preincubate
กับไมโทคอนเดรียเป็นเวลา 5 นาทีก่อนที่จะเติม DNP ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ
37°C

ค่าที่แสดง คือ ค่าเฉลี่ย ± ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยจาก 4 การ
ทดลอง

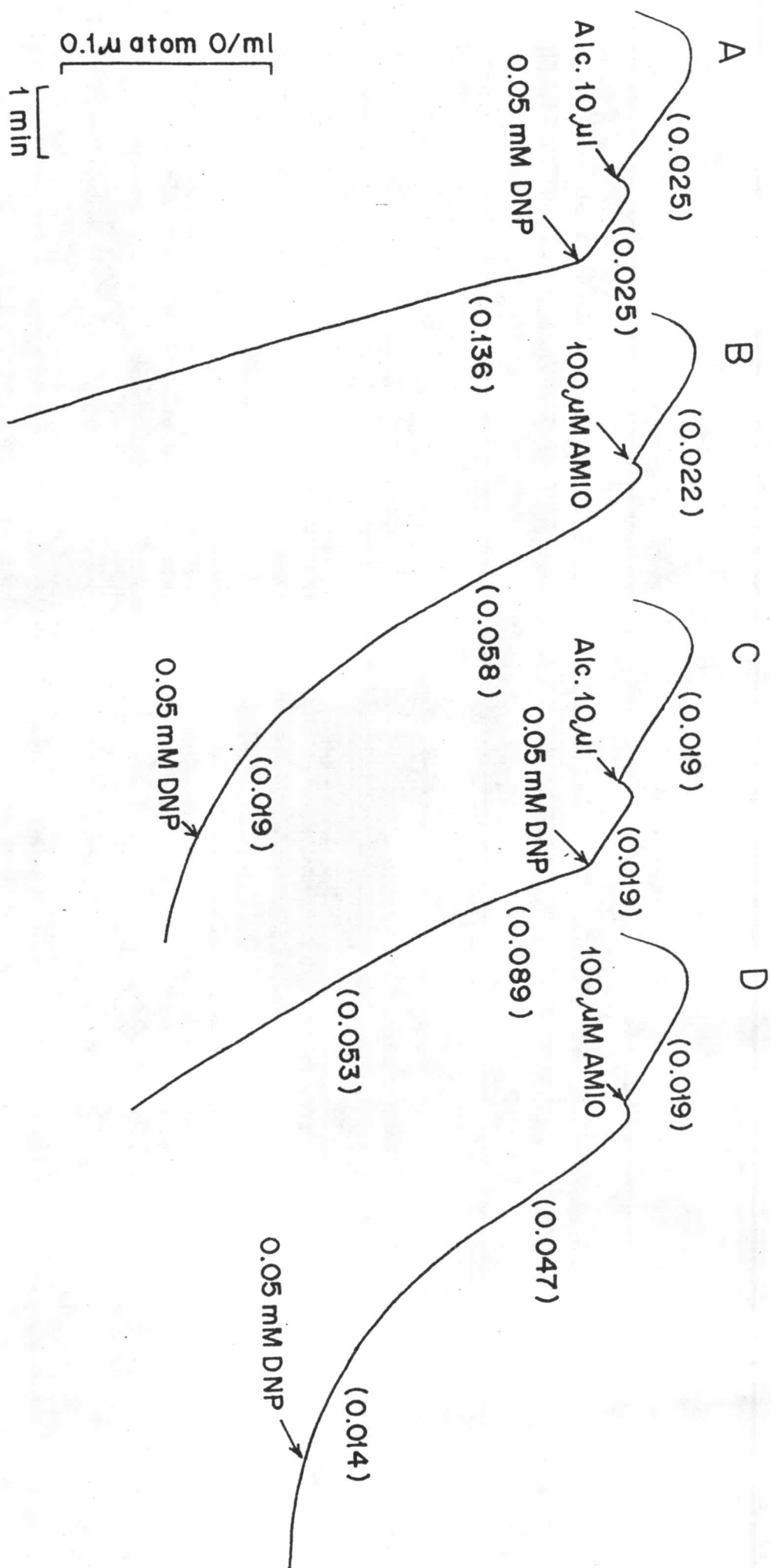
substrates	rate of state 3u respiration ($\mu\text{atom O}/\text{min}/\text{mg protein}$)	
	control	100 μM amiodarone
glutamate + malate	0.188 \pm 0.026	0.007 \pm 0.001*
succinate	0.249 \pm 0.033	0.043 \pm 0.003*
ascorbate + TMPD	0.283 \pm 0.032	0.258 \pm 0.028

* P < 0.05 เมื่อเปรียบเทียบกับ control

รูปที่ 19 ผลของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ β -hydroxybutyrate หรือ pyruvate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM β -hydroxybutyrate (curves A และ B) หรือ 5.24 mM pyruvate (curves C และ D), 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.73 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่เติมตามลงไปอีกดังแสดงในรูป คือ เอทานอล DNP และ amiodarone ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

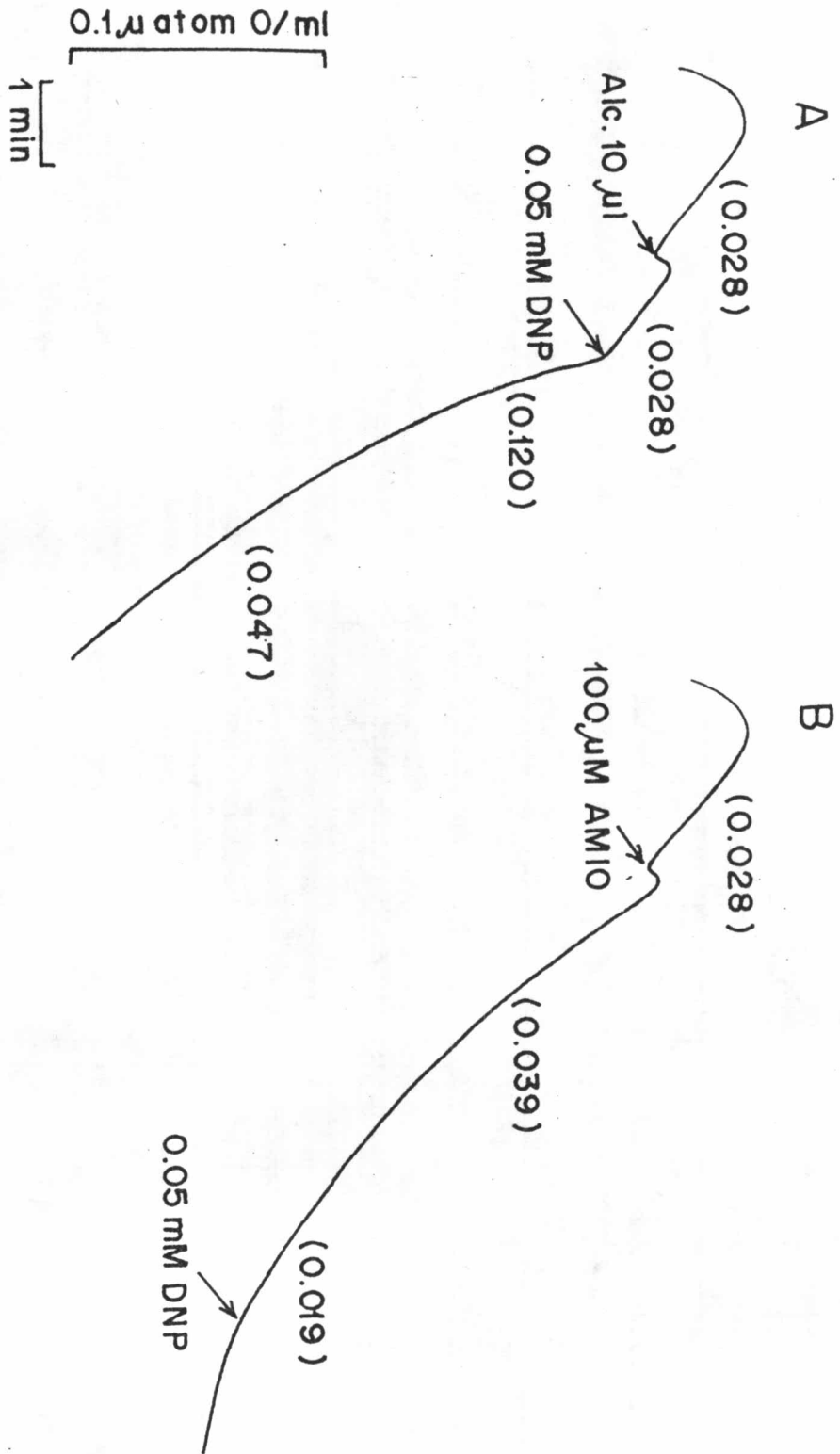
อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ
คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 20 ผลของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ α -ketoglutarate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM α -ketoglutarate, 13.09 mM sucrose และ ไมโทคอนเดรีย 1.73 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่เติมตามลงไปอีกดังแสดงในรูป คือ เอทธานอล, DNP และ amiodarone ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ
คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

ตารางที่ 5 ผลของ amiodarone และ DNP ต่ออัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ ascorbate + TMPD เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 2.09 mM ascorbate และ 0.52 mM TMPD, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรียเฉลี่ย 1.63 มก. โปรตีน/มล. เติม DNP หรือ amiodarone ลงไปเพื่อ preincubate กับไมโทคอนเดรียเป็นเวลา 2 นาที ก่อนที่จะเติม ascorbate + TMPD ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

ค่าที่แสดง คือ ค่าเฉลี่ย \pm ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยจาก 4 การทดลอง

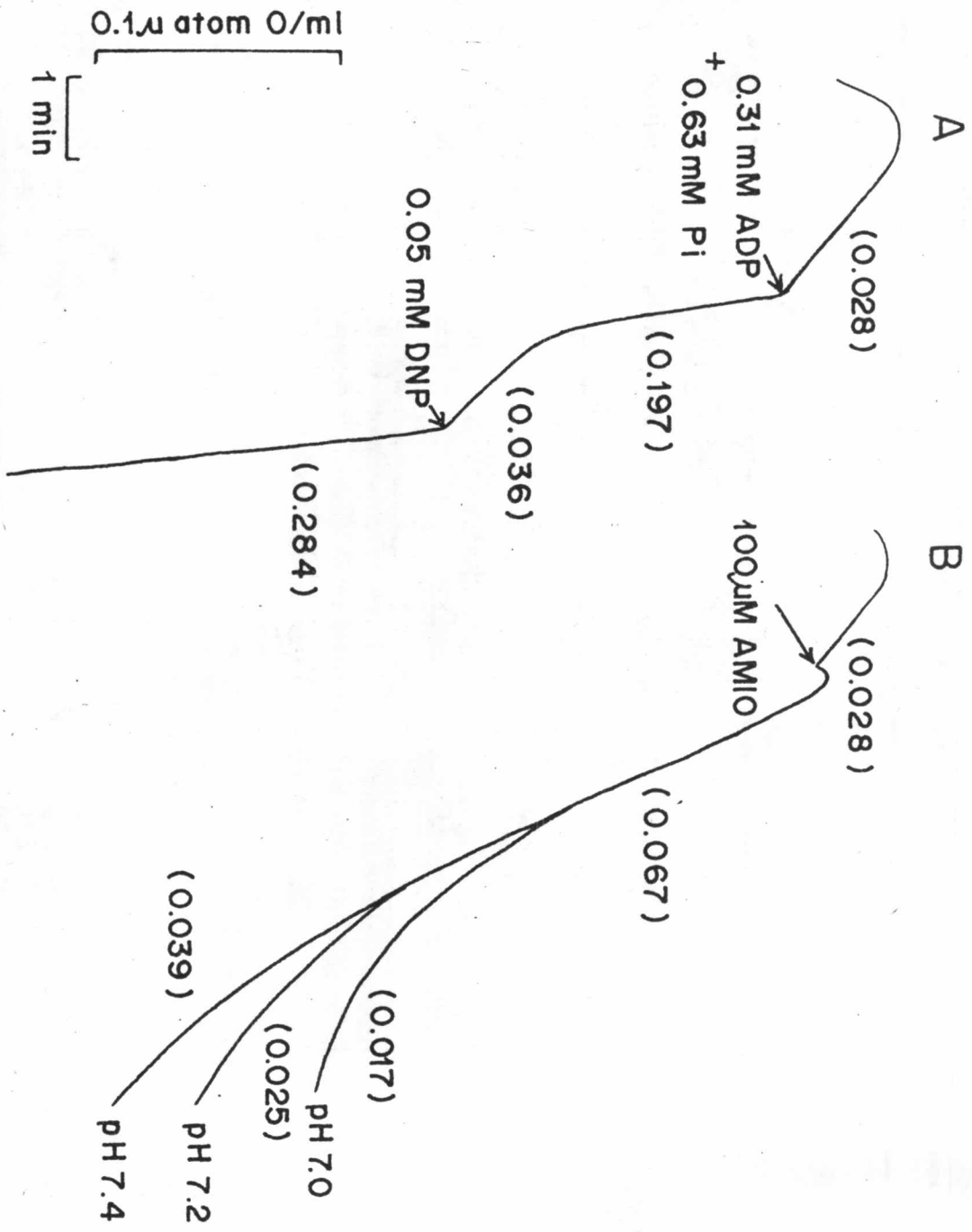
Experiments	rate of oxygen consumption (μ atom O/min/mg protein)
control	0.156 \pm 0.010
0.05 mM DNP	0.242 \pm 0.017*
100 μ M amiodarone	0.210 \pm 0.018*

* $P < 0.05$ เมื่อเปรียบเทียบกับ control

รูปที่ 21 ผลการเปลี่ยนแปลง pH ของ incubation medium ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.0, pH 7.2 และ pH 7.4, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.57 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่เติมตามลงไปอีก ดังแสดงในรูป คือ amiodarone, ADP + Pi และ DNP ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 22 ผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.54 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่เติมตามลงไปอีก ดังแสดงในรูป คือ ADP + Pi, DNP และ amiodarone ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 30°C หรือ 37°C

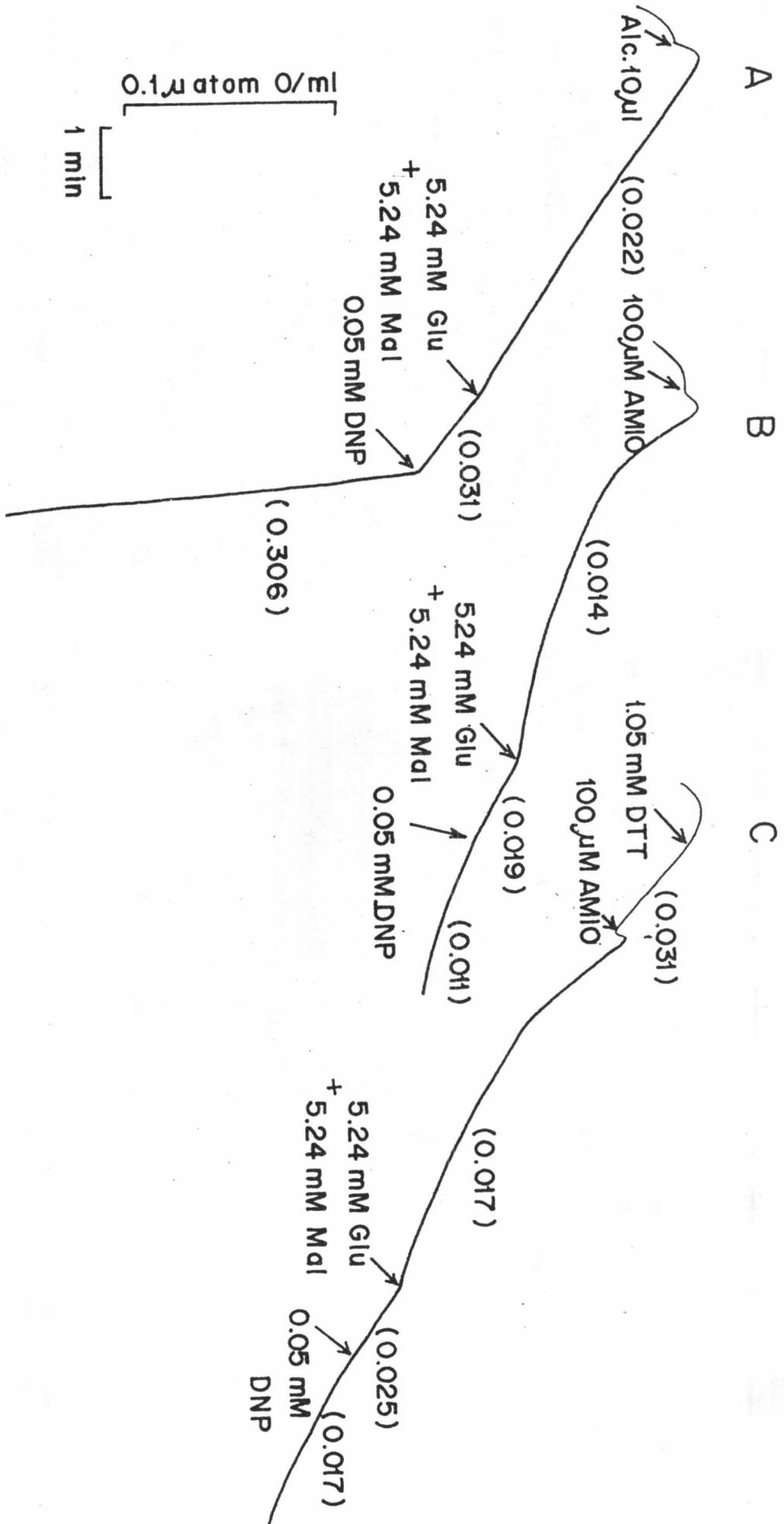
อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 23 ผลของ dithiothreitol (DTT) ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.73 มก. โปรตีน/มล. เติมเอทานอล หรือ amiodarone ลงไปเพื่อ preincubate กับไมโทคอนเดรียเป็นเวลา 5 นาที ก่อนที่จะเติมสับสเตรท ส่วน DTT จะเติมก่อน amiodarone 1 นาที ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C -

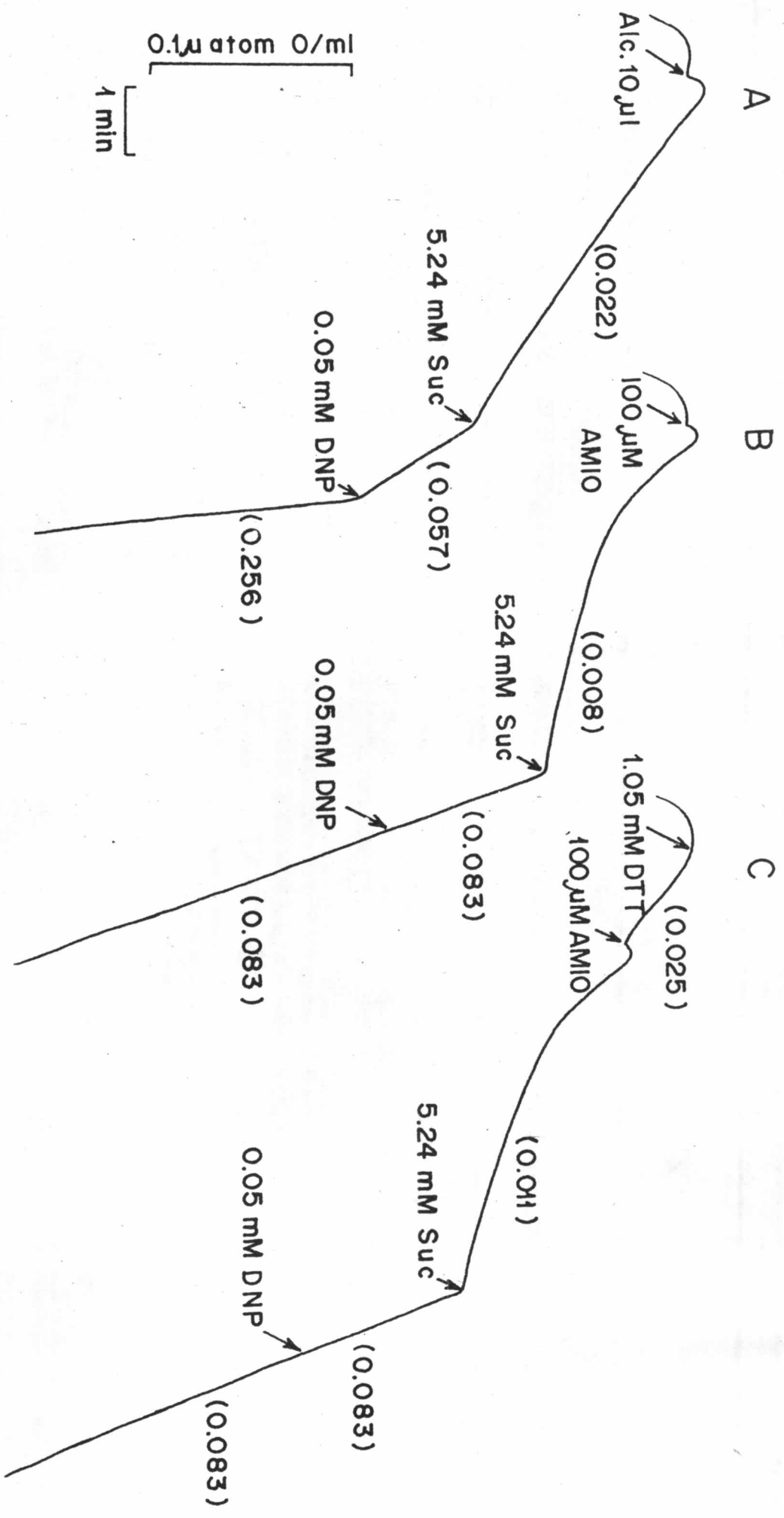
อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 24 ผลของ dithiothreitol (DTT) ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ succinate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium succinate, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.73 มก. โปรตีน/มล. เติมเอทธานอล หรือ amiodarone ลงไป เพื่อ preincubate กับไมโทคอนเดรียเป็นเวลา 5 นาที ก่อนที่จะเติมสับสเตรท ส่วน DTT จะเติมก่อน amiodarone 1 นาที ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ
คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

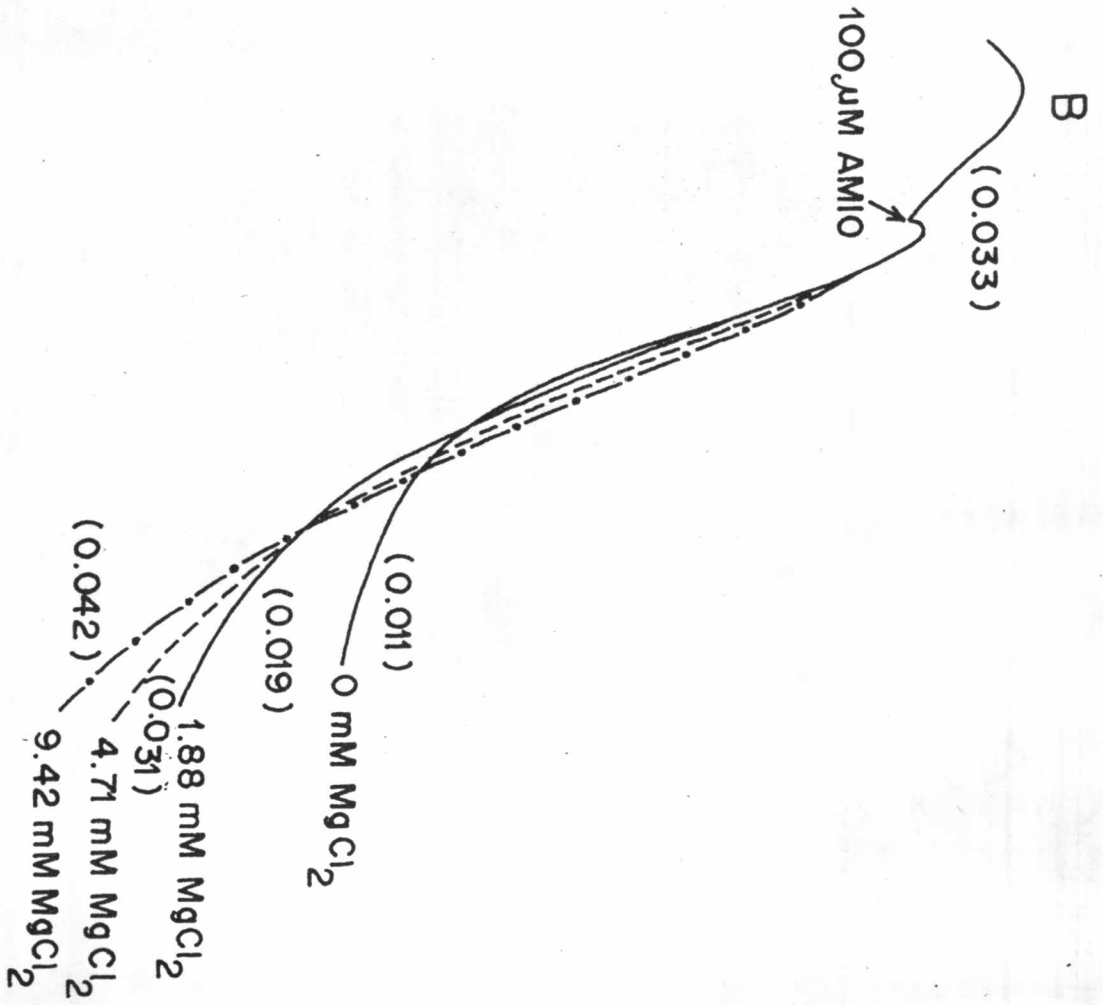
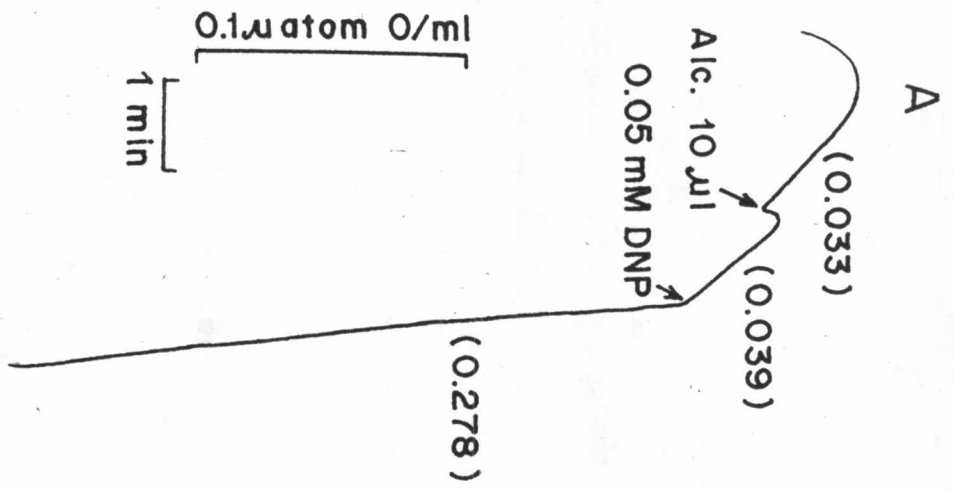
รูปที่ 25 ผลของการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของ Mg^{2+} ใน incubation medium ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 13.09 mM sucrose และ ไมโทคอนเดรีย 1.73 มก. โปรตีน/มล. ปริมาณของ $MgCl_2$ และ KCl ใน incubation medium คือ

0 mM $MgCl_2$	และ	89.53 mM KCl	หรือ
1.88 mM $MgCl_2$	และ	86.70 mM KCl	หรือ
4.71 mM $MgCl_2$	และ	82.89 mM KCl	หรือ
9.42 mM $MgCl_2$	และ	75.79 mM KCl	

ส่วนประกอบที่เติมตามลงไปอีกดังแสดงในรูป คือ เอทานอล, DNP และ amiodarone ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ $37^{\circ}C$

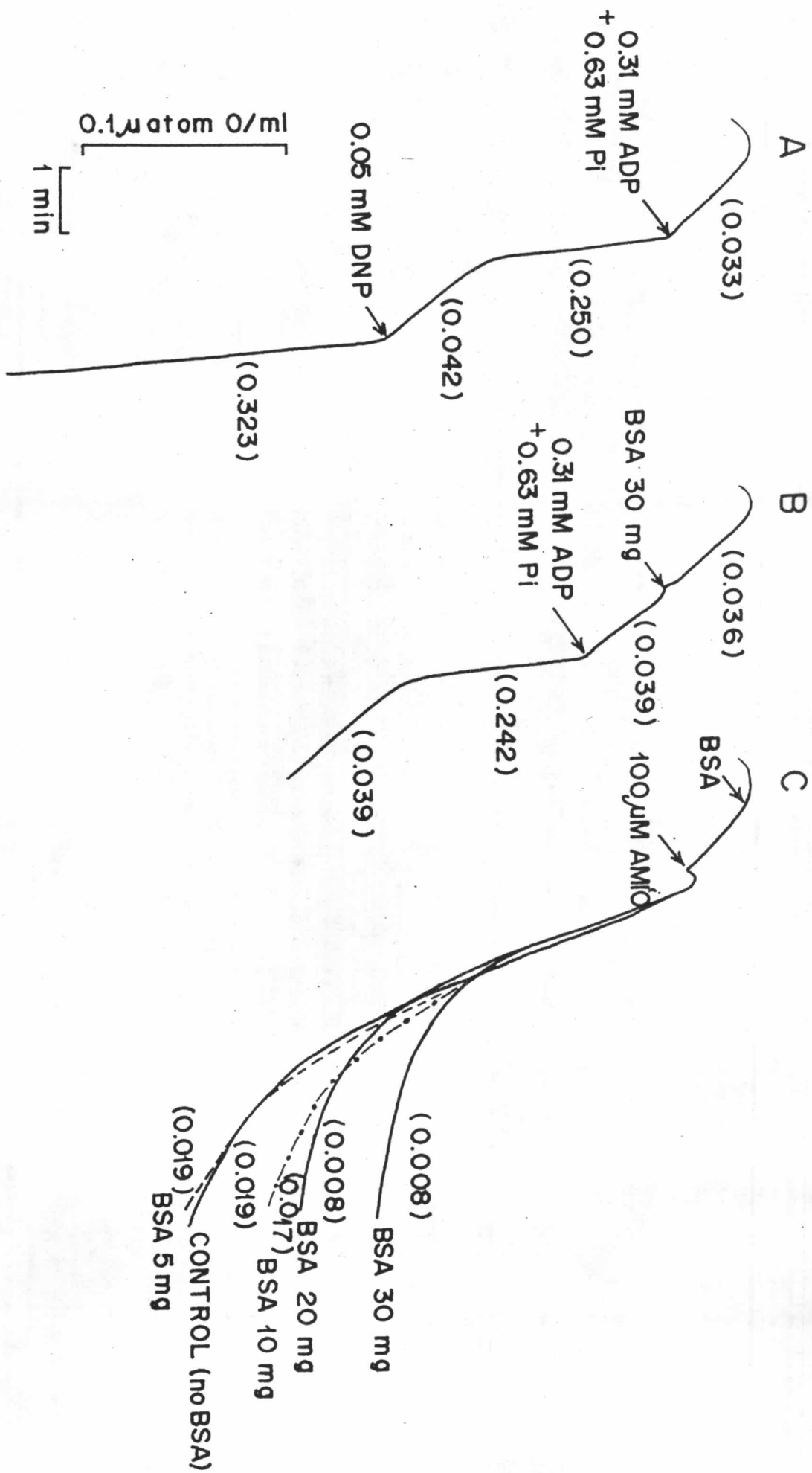
อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 26 ผลของ bovine serum albumin (BSA) ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM sucrose, ไมโทคอนเดรีย 1.23 มก. โปรตีน/มล. (curves A และ C) และ 2.16 มก. โปรตีน/มล. (curve B) ส่วนประกอบที่เติมลงไปอีก ดังแสดงในรูป คือ ADP + Pi, DNP, BSA และ amiodarone ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

ตารางที่ 6 ผลของ amiodarone เปรียบเทียบกับผลของ DNP ในการกระตุ้น ATPase activity ของไมโทคอนเดรีย

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 33.85 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.69 mM $MgCl_2$, 77.85 mM KCl, 25.64 mM sucrose และไมโทคอนเดรียเฉลี่ย 3.31 มก. โปรตีน/มล. เอทานอล, amiodarone, DNP และ oligomycin ดังแสดงในตาราง, 5.00 mM ATP, ปริมาตรทั้งหมด 1.95 มล. อุณหภูมิ $37^{\circ}C$ เติมตัวยาท่าง ๆ ลงไปเพื่อ preincubate กับไมโทคอนเดรียตามลำดับ ดังแสดงในตาราง การเติมตัวยาทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 1 นาที เติม ATP หลังจากเติมตัวยาท่าง ๆ ครบแล้วเป็นเวลา 2 นาที

ค่าที่แสดง คือ ค่าเฉลี่ย \pm ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยจาก 4 การทดลอง

Additions	Pi liberated (μ moles/mg protein/10 min)
none	0.86 ± 0.05
10 μ l ethanol	0.92 ± 0.03
100 μ M amiodarone	1.55 ± 0.12^a
100 μ M amiodarone + 10 μ g oligomycin	1.03 ± 0.03^b
0.1 mM DNP	3.49 ± 0.10^c
0.1 mM DNP + 10 μ g oligomycin	1.02 ± 0.04^d
0.1 mM DNP + 100 μ M amiodarone	3.11 ± 0.10^e

a ค่า $P < 0.05$ เมื่อเปรียบเทียบกับ 10 μ l ethanol

b ค่า $P < 0.05$ เมื่อเปรียบเทียบกับ 100 μ M amiodarone

c ค่า $P < 0.05$ เมื่อเปรียบเทียบกับ none

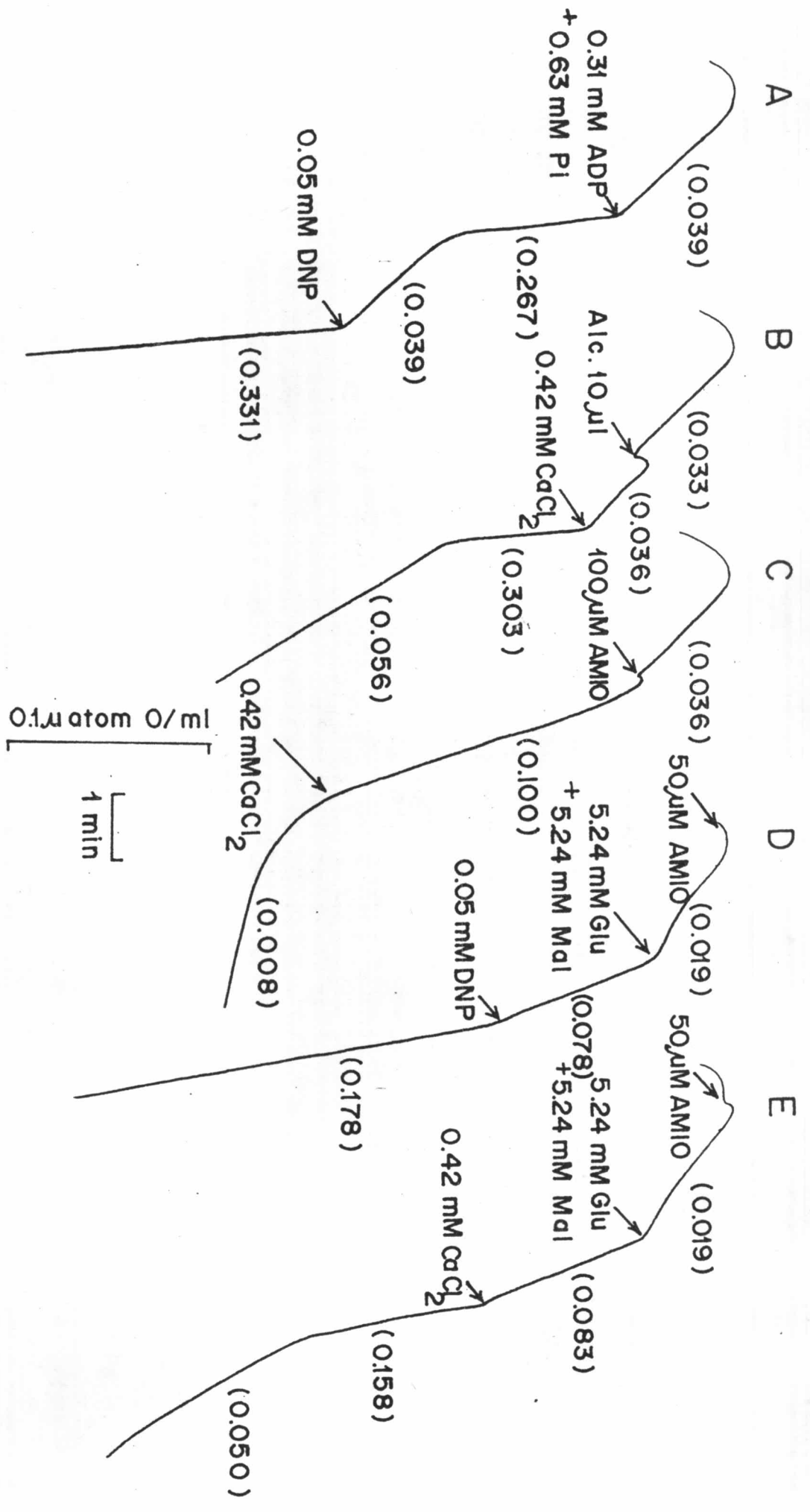
d ค่า $P < 0.05$ เมื่อเปรียบเทียบกับ 0.1 mM DNP

e ค่า $P < 0.05$ เมื่อเปรียบเทียบกับ 0.1 mM DNP

รูปที่ 27 ผลของ amiodarone ต่อการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรียโดยแคลเซียม เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 37.70 mM HEPES buffer pH 7.2, 1.88 mM $MgCl_2$, 86.70 mM KCl, 0.47 mM Pi, 5.24 mM potassium glutamate และ 5.24 mM potassium malate, 13.09 mM sucrose และไมโทคอนเดรีย 1.53 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่เติมลงไปอีก ดังแสดงในรูป คือ ADP + Pi, DNP, เอทานอล, $CaCl_2$ และ amiodarone ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

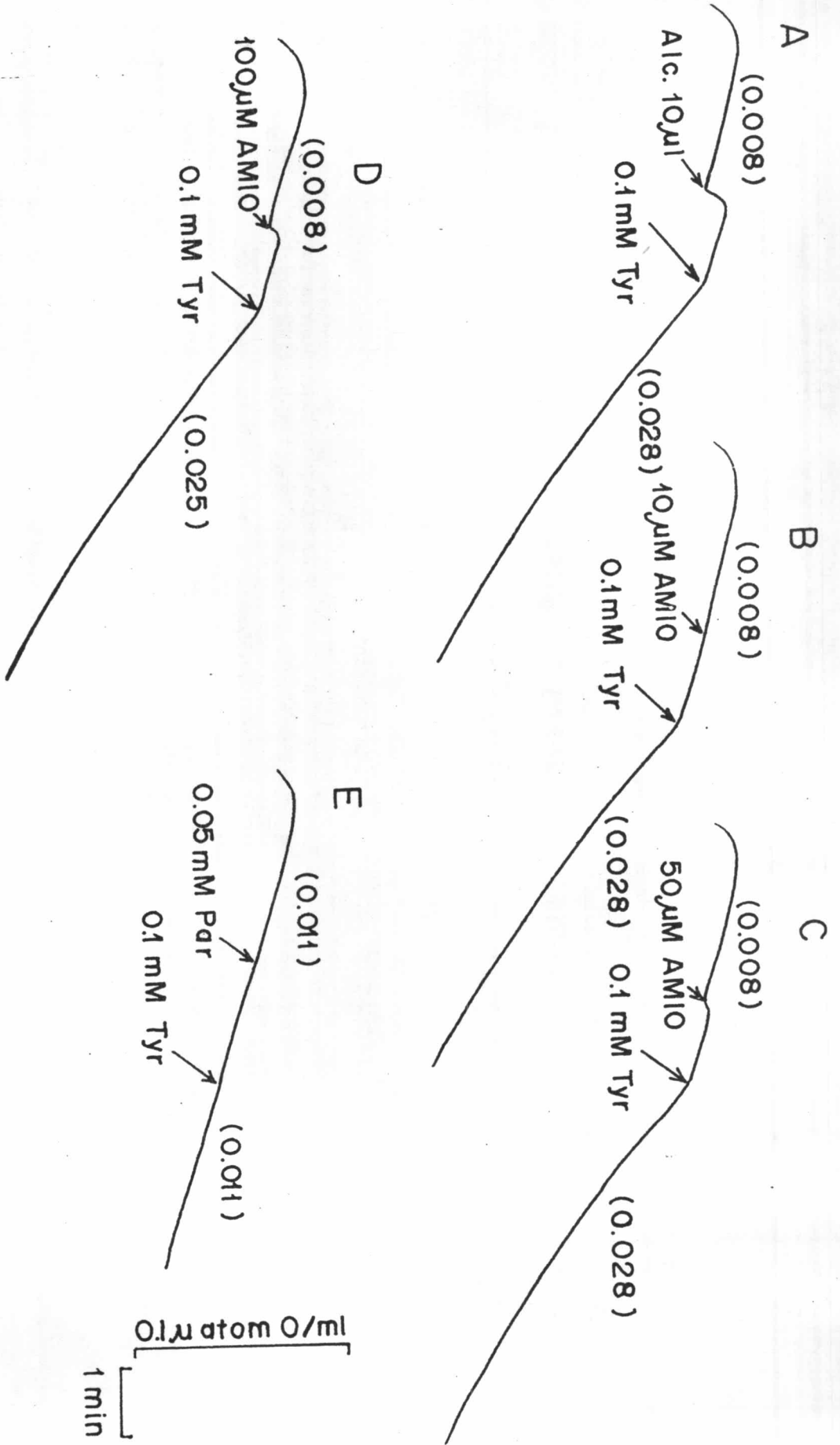
อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ
คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

รูปที่ 28 ผลของ amiodarone ต่อ monoamine oxidase activity ของ
ไมโทคอนเดรีย

ส่วนประกอบของปฏิกิริยา : 0.023 M KH_2PO_4 pH 7.2, 13.09 mM
sucrose, 10 μg rotenone และไมโทคอนเดรีย 1.45 มก. โปรตีน/มล. ส่วนประกอบที่
เติมตามลงไปอีก ดังแสดงในรูป คือ เอทธานอล, tyramine, amiodarone และ
pargyline ปริมาตรทั้งหมด 1.91 มล. อุณหภูมิ 37°C

อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในวงเล็บ
คำนวณออกมาเป็น จำนวน มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

อยู่ก็ตาม เรียกระยะนี้ว่า state 3u respiration และจะมีการใช้ออกซิเจนติดต่อกันไปจนกระทั่งออกซิเจนหมดไปจาก reaction chamber ในที่สุด ($O_2 \approx 0$)

ในรูป 14 B, C, D แสดงให้เห็นว่า amiodarone สามารถกระตุ้นการหายใจใน state 4 respiration ของไมโทคอนเดรียได้ในลักษณะที่คล้ายกับ DNP คือ ในสภาวะที่ไม่มี ADP และสามารถกระตุ้นการใช้ออกซิเจนได้มากขึ้นตามขนาดของสารที่ใช้ กล่าวคือ ทำให้อัตราการใช้ออกซิเจนใน state 4 เพิ่มขึ้นเป็น 0.050 และ 0.078 มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที เมื่อใช้ขนาดของ amiodarone เป็น 10 μ M และ 50 μ M ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบ amiodarone ในขนาด 50 และ 100 μ M พบว่า จะกระตุ้นการหายใจใน state 4 ได้ไม่แตกต่างกัน และที่น่าสังเกตคือ amiodarone ในขนาด 100 μ M นอกจากจะสามารถกระตุ้น state 4 respiration ในระยะแรก ๆ ได้แล้ว ยังมีลักษณะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ สามารถยับยั้ง state 4 respiration เมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้น amiodarone ในขนาดสูง คือ 100 μ M จะมีผลสองอย่างต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย คือ กระตุ้นการหายใจ (state 4 respiration) ในระยะแรก และต่อมาตามด้วยการยับยั้งการหายใจ ส่วนเอทานอล เมื่อใช้ในปริมาณเท่ากับที่ใช้ละลายตัวยา (10 μ l) ไม่มีผลกระตุ้น state 4 respiration อย่าง amiodarone (ไม่ได้แสดงไว้ในรูป)

ในรูปที่ 15 แสดง dose-response curves ของ amiodarone ขนาดต่าง ๆ ที่มีต่ออัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ glutamate + malate หรือ succinate เป็นสับสเตรท จะเห็นได้ว่า ทั้งสองกรณีได้ผลในลักษณะที่คล้ายกัน คือ เมื่อใช้ amiodarone ในขนาดที่สูงขึ้น จะเพิ่มอัตราการใช้ออกซิเจนใน state 4 respiration ได้มากขึ้น และสูงสุดเมื่อมีปริมาณของ amiodarone 60 μ M (กรณีของ glutamate + malate) และ 70 μ M (กรณีของ succinate) และถ้าใช้ amiodarone ในปริมาณมากกว่านี้ กลับพบว่า อัตราการใช้ออกซิเจนใน state 4 respiration จะลดลงในกรณีของ glutamate + malate (แสดงว่า เริ่มมีการยับยั้งการหายใจ) และค่อนข้างคงที่ในกรณีของ succinate

2. ผลการเปรียบเทียบฤทธิ์การกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรียโดย amiodarone, ADP และ DNP

ในรูปที่ 16 amiodarone ขนาด 60 μM ซึ่งเป็นขนาดที่กระตุ้น state 4 respiration ของไมโทคอนเดรียได้สูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการหายใจที่ถูกกระตุ้นโดย 0.3 mM ADP และ 0.05 mM DNP แล้ว จะเห็นว่า amiodarone สามารถกระตุ้นการหายใจได้ในอัตราที่ต่ำกว่าทั้ง ADP และ DNP มาก กล่าวคือ มีค่าประมาณ 35.9% ของ ADP และ 25.7% ของ DNP ในกรณีที่ใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท และมีค่าประมาณ 43.2% ของ ADP และ 31.0% ของ DNP เมื่อใช้ succinate เป็นสับสเตรท

3. ผลของ amiodarone ในขนาด 20 μM และ 50 μM ที่มีต่อค่าดัชนีความคุมการหายใจ (RCI) และอัตราส่วนของ ADP/O (ตารางที่ 3)

3.1 กรณีที่ใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

เอทธานอลในปริมาณเท่ากับที่ใช้ละลาย amiodarone (5 μl) จะไม่มีผลต่อคุณภาพของไมโทคอนเดรีย (RCI = 5.76 และ P/O = 3.16 เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท) และเมื่อใส่ amiodarone ทั้งในขนาด 20 และ 50 μM พบว่า จะมีการลดลงของค่า RCI และอัตราส่วน ADP/O กล่าวคือ เมื่อใส่ amiodarone ในขนาด 20 μM ลงไปทำปฏิกิริยา จะทำให้ค่า RCI และอัตราส่วน ADP/O ลดลงเป็น 3.20 ± 0.06 และ 2.66 ± 0.13 ตามลำดับ ส่วน amiodarone ในขนาด 50 μM จะทำให้ค่า RCI และอัตราส่วน ADP/O ลดลงเป็น 2.01 ± 0.14 และ 2.15 ± 0.09 ตามลำดับ เช่นเดียวกัน

3.2 กรณีที่ใช้ succinate เป็นสับสเตรท

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ผลของ amiodarone ต่อค่า parameters ทั้งสอง จะมีลักษณะคล้ายกับในกรณีที่ใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท กล่าวคือ เมื่อใช้ amiodarone ในขนาด 20 μM จะทำให้ค่า RCI และอัตราส่วน ADP/O ลดลงเป็น 2.48 ± 0.16 และ 1.64 ± 0.08 ตามลำดับ ส่วน amiodarone ในขนาด 50 μM จะทำให้ค่า RCI และอัตราส่วน ADP/O ลดลงเป็น 1.55 ± 0.13 และ 1.46 ± 0.05 ตามลำดับ

จากทั้งสองกรณีดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า amiodarone มีผลทำให้ค่า parameters ต่าง ๆ ที่ใช้วัดการทำงานของไมโทคอนเดรียเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

4. ผลของสารบางอย่างต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรีย

4.1 ผลของ oligomycin ที่มีต่อผลการกระตุ้นการหายใจโดย amiodarone เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

ในรูป 17 A แสดงผลของ amiodarone ในขนาด $50 \mu\text{M}$ ในการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรีย (0.061) เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท และเมื่อใส่ oligomycin ก่อนจะใส่ amiodarone ลงไปทำปฏิกิริยา จะเห็นว่า amiodarone ยังคงสามารถกระตุ้นการให้ออกซิเจนใน state 4 respiration ของไมโทคอนเดรียได้ (0.064) นั่นคือ oligomycin ไม่มีผลต่อการกระตุ้นการหายใจที่เกิดจาก amiodarone (รูปที่ 17 B) ในทำนองเดียวกัน oligomycin ไม่สามารถยับยั้งฤทธิ์การกระตุ้นการหายใจของ DNP ได้ (รูปที่ 17 C)

4.2 ผลของ DTT และ DTNB ที่มีต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการกระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรีย

ในรูปที่ 18 A แสดงถึง control respiratory response ตามปกติของไมโทคอนเดรียที่ใช้ในการทดลอง ส่วนรูป 18 B แสดงถึงผลของ amiodarone ในขนาด $50 \mu\text{M}$ ในการกระตุ้น state 4 respiration ของไมโทคอนเดรีย

DTT (dithiothreitol) ซึ่งเป็นสารที่ป้องกัน sulfhydryl group ($-\text{SH}$) ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงฤทธิ์การกระตุ้น state 4 respiration ของ amiodarone ดังรูปที่ 18 C ส่วน DTNB ซึ่งเป็นสารประกอบพวก disulfide ที่สามารถจับกับ sulfhydryl groups ได้ และสามารถยับยั้งการเกิด state 3 respiration (ไม่ได้แสดงในรูป) ในรูปที่ 18 D จะเห็นว่า เมื่อเติม DTNB จะทำให้ฤทธิ์การกระตุ้น state 4 respiration ของ amiodarone ลดลง

ผลของ amiodarone ในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรียที่เตรียมจากตับหนูขาว

1. ผลของ amiodarone ต่อ state 3u respiration ของไมโทคอนเดรีย
(ตารางที่ 4)

1.1 กรณีที่ใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

เมื่อ preincubate ไมโทคอนเดรียด้วย amiodarone ในขนาด 100 μ M เป็นเวลา 5 นาที พบว่า amiodarone สามารถลดอัตราการใช้ออกซิเจนใน state 3u respiration (คือ ในสภาวะที่เกิด uncoupling ของไมโทคอนเดรียเนื่องจากการใส่ DNP ทำให้เกิดการไม่ควบคู่กันระหว่างกระบวนการส่งผ่านอิเล็กตรอนในลูกโซ่การหายใจ กับการเกิดฟอสฟอริลเลชั่นของ ADP) กล่าวคือ อัตราการใช้ออกซิเจนจะลดลงจาก 0.188 ± 0.026 เป็น 0.007 ± 0.001 มคอ.ออกซิเจน/นาที/มก. โปรตีน

1.2 กรณีที่ใช้ succinate เป็นสับสเตรท

ผลการทดลองที่ได้ จะมีลักษณะคล้ายกับกรณีที่ใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท กล่าวคือ จะมีการลดลงของอัตราการใช้ออกซิเจนใน state 3u respiration (หลังจาก preincubate ไมโทคอนเดรียด้วย amiodarone ในขนาด 100 μ M เป็นเวลา 5 นาที) จาก 0.249 ± 0.033 เป็น 0.043 ± 0.003 มคอ.ออกซิเจน/นาที/มก. โปรตีน

1.3 กรณีที่ใช้ ascorbate + TMPD เป็นสับสเตรท

ในตารางที่ 4 จะเห็นว่า amiodarone ในขนาด 100 μ M จะลดอัตราการใช้ออกซิเจนใน state 3u respiration ได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หลังจาก preincubate ไมโทคอนเดรียด้วย amiodarone เป็นเวลา 5 นาที กล่าวคือ จะเปลี่ยนแปลงจาก 0.283 ± 0.032 เป็น 0.258 ± 0.028 มคอ.ออกซิเจน/นาที/มก. โปรตีน และการลดลงนี้ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

จากผลการทดลองดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า amiodarone สามารถยับยั้งการใช้ออกซิเจนใน state 3u respiration เมื่อใช้ glutamate + malate หรือ succinate เป็นสับสเตรท ซึ่งส่งอิเล็กตรอนเข้าสู่ลูกโซ่การหายใจโดยผ่าน NADH และ

FADH₂ ตามลำดับ และผลการยับยั้งนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แต่ amiodarone ไม่มีผลยับยั้งการหายใจเมื่อใช้ ascorbate + TMPD เป็นสับสเตรท ซึ่งส่งอิเล็กตรอนเข้าสู่ cytochrome C โดยตรง

2. ผลของ amiodarone ในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ NAD⁺-linked substrates ชนิดต่าง ๆ

2.1 กรณีที่ใช้ β -hydroxybutyrate เป็นสับสเตรท

ในรูปที่ 19 A แสดงถึงการกระตุ้นการหายใจโดย DNP จะเห็นว่าเอทานอลในปริมาณเท่ากับที่ใช้ละลาย amiodarone (10 μ l) จะไม่มีผลยับยั้งการเกิด state 3u respiration ของไมโทคอนเดรีย ซึ่งกระตุ้นโดย DNP แต่เมื่อ preincubate ไมโทคอนเดรียด้วย amiodarone ในขนาด 100 μ M เป็นเวลา 5 นาที ก่อนที่จะใส่ DNP ลงไปทำปฏิกิริยา (รูปที่ 19 B) พบว่า amiodarone สามารถยับยั้งการเกิด state 3u respiration จากการกระตุ้นโดย DNP ได้ แสดงให้เห็นถึงการยับยั้งการใช้ออกซิเจนในการออกซิไดซ์สับสเตรท หรือยับยั้งการส่งผ่านอิเล็กตรอนในลูกโซ่การหายใจจาก NADH ไปยังออกซิเจน โดย amiodarone

2.2 กรณีที่ใช้ pyruvate เป็นสับสเตรท

ผลการทดลองที่ได้ จะมีลักษณะคล้ายกรณีที่ใช้ β -hydroxybutyrate เป็นสับสเตรท pyruvate เป็น NAD⁺-linked substrate ซึ่งจะถูกเปลี่ยนแปลงในไมโทคอนเดรียเป็น acetyl co-A และเข้าสู่ Krebs cycle ต่อไป ในรูปที่ 19 C จะเห็นว่าเอทานอลในปริมาณ 10 μ l ไม่มีผลต่อการเกิด state 3u respiration ของไมโทคอนเดรียจากการใส่ DNP แต่เมื่อใส่ amiodarone ในขนาด 100 μ M ลงไปทำปฏิกิริยาเป็นเวลา 5 นาที ก่อนใส่ DNP ดังรูปที่ 19 D พบว่า amiodarone สามารถยับยั้ง state 3u respiration ได้เช่นเดียวกัน

2.3 กรณีที่ใช้ α -ketoglutarate เป็นสับสเตรท

α -ketoglutarate เป็นสารตัวกลาง (intermediate) ที่อยู่ใน Krebs cycle ผลการทดลองที่ได้มีลักษณะคล้ายกับกรณีที่ใช้ β -hydroxybutyrate เป็นสับสเตรทเช่นเดียวกัน ดังแสดงในรูปที่ 20 A และ 20 B

จากผลการทดลองดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า amiodarone สามารถยับยั้งการเกิด state 3u respiration เมื่อใช้ NAD^+ -linked substrate ทั้ง 3 ชนิด เช่นเดียวกับ glutamate + malate

3. ผลของ amiodarone ต่ออัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ ascorbate + TMPD เป็นสับสเตรท โดยเปรียบเทียบกับ DNP

Ascorbate + TMPD เป็น artificial substrate ซึ่งสามารถส่งอิเล็กตรอนเข้าสู่ลูกลูโคการหายใจไปยัง cytochrome C โดยตรง ดังนั้น การใช้สับสเตรทชนิดนี้จะทำให้อัตราส่วนของ ADP/O เท่ากับ 1 ทั้งนี้เนื่องจากการส่งอิเล็กตรอนเข้าสู่ลูกลูโคการหายใจของสับสเตรทชนิดนี้ จะอยู่หลังตำแหน่ง (sites) ที่มีการเปลี่ยนแปลงพลังงานอิสระจากการส่งผ่านอิเล็กตรอนมากพอที่จะนำไปสร้าง ATP ได้ 2 ตำแหน่ง คือ site I และ site II (บทที่ 1) ดังนั้น สารใด ๆ ที่สามารถยับยั้งการส่งผ่านอิเล็กตรอนในลูกลูโคการหายใจที่ site I และ II จะไม่มีผลต่อการส่งผ่านอิเล็กตรอนเมื่อใช้ ascorbate + TMPD เป็นสับสเตรท

ในตารางที่ 5 จะเห็นว่า amiodarone ในขนาด 100 μM สามารถกระตุ้นการใช้ออกซิเจนของ state 4 respiration ได้ โดยไม่มีการยับยั้งการหายใจตามมาในระยะหลัง ดังที่พบจากการใช้ NAD^+ -linked substrates และ succinate ดังที่กล่าวไว้ในตอนต้น และการเพิ่มการใช้ออกซิเจนที่เกิดขึ้นนี้ มีค่าน้อยกว่าการใช้ออกซิเจนที่ถูกกระตุ้นโดย DNP ทั้ง amiodarone และ DNP สามารถกระตุ้นการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ มีค่าเพิ่มขึ้นจาก 0.156 ± 0.010 เป็น 0.210 ± 0.018 และ 0.242 ± 0.017 มคอ.ออกซิเจน/นาที่/มก.โปรตีน ตามลำดับ

4. ผลของสารบางอย่าง และการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบใน incubation medium บางประการ ต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรีย

4.1 ผลของการเปลี่ยนแปลง pH ของ incubation medium

ผลการทดลองในรูปที่ 21 A แสดง control respiratory response ของไมโทคอนเดรียที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งผลไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะใช้ medium ที่มี pH 7.0, 7.2 หรือ 7.4 ส่วนรูปที่ 21 B แสดงผลเปรียบเทียบฤทธิ์ของ amiodarone

ในขนาด 100 μM ที่มีต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อถูก incubate อยู่ใน medium ที่มี pH 7.0, 7.2 และ 7.4 จะเห็นว่าในทั้งสามกรณี อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียในระยะแรก ๆ หลังจากใส่ amiodarone ลงไปทำปฏิกิริยาเกือบจะไม่แตกต่างกัน แต่ในระยะหลังพบว่า อัตราการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียเมื่ออยู่ใน medium ที่มี pH 7.0 จะลดลงเร็วกว่าและมากกว่าเมื่ออยู่ใน medium ที่มี pH 7.2 และ 7.4 ตามลำดับ นั่นคือ ที่ pH 7.0 amiodarone สามารถออกฤทธิ์ในการยับยั้งการหายใจ (state 4 respiration) ของไมโทคอนเดรียได้เร็วกว่าและมากกว่าที่ pH 7.2 และ 7.4

4.2 ผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone

ในรูปที่ 22 A และ 22 B แสดงถึง control respiratory response ของไมโทคอนเดรียที่อุณหภูมิ 30°C และ 37°C ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ที่อุณหภูมิ 37°C จะมีอัตราการใช้ออกซิเจนสูงกว่าที่ 30°C ในทุกระยะ (states) ของการหายใจของไมโทคอนเดรีย

จากผลการทดลองในรูป 22 C จะเห็นว่า ที่อุณหภูมิ 37°C amiodarone สามารถออกฤทธิ์ยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรียได้เร็วกว่าที่อุณหภูมิ 30°C

4.3 ผลของ DTT ต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท

การทดลองในรูปที่ 23 จะ preincubate ไมโทคอนเดรียด้วย amiodarone ในขนาด 100 μM หรือ เอทานอล 10 μl ก่อนจะใส่สับสเตรทลงไปทำปฏิกิริยา ในรูปที่ 23 A จะเห็นว่า เอทานอลในปริมาณเท่ากับที่ใช้ละลายตัวยา (10 μl) ไม่มีผลต่อการเกิด state 3u respiration จากการใส่ DNP แสดงว่า การส่งผ่านอิเล็กตรอนในลูกลูโซการหายใจของไมโทคอนเดรียยังคงเกิดได้ตามปกติ แต่เมื่อ preincubate ไมโทคอนเดรียด้วย 100 μM amiodarone (รูปที่ 23 B) พบว่า amiodarone สามารถยับยั้งการกระตุ้นการหายใจ หรือ state 3u respiration ที่เกิดจากการใส่ DNP ได้ นั่นคือ มีการยับยั้งการส่งผ่านอิเล็กตรอนในลูกลูโซการหายใจ หรือมีการยับยั้งการออกซิโดซ์สับสเตรท โดยใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียนั่นเอง และพบว่า DTT ไม่มีผลต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการยับยั้งการเกิด state 3u respiration ดังรูปที่ 23 C

4.4 ผลของ DTT ต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อใช้ succinate เป็นสับสเตรท

ผลการทดลองในรูปที่ 24 ซึ่งมีการ preincubate ไมโทคอนเดรีย ด้วย 100 μM amiodarone หรือ เอทานอล 10 μl เป็นเวลา 5 นาที ก่อนเติมสับสเตรท เช่นเดียวกัน และจะเห็นว่าได้ผลในลักษณะคล้ายการใช้ glutamate + malate เป็นสับสเตรท กล่าวคือ เอทานอลในปริมาณเท่ากับที่ใช้ละลายตัวยา (10 μl) ไม่มีผลต่อการเกิด state 3u respiration ของไมโทคอนเดรียเมื่อใส่ DNP (รูปที่ 24 A) ส่วน amiodarone สามารถยับยั้งผลการกระตุ้นการใช้ออกซิเจนของ DNP ได้ (รูปที่ 24 B) และ DTT ไม่มีผลต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ในการยับยั้งการเกิด state 3u respiration ดังกล่าว (รูปที่ 24 C)

4.5 ผลของการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของ Mg^{2+} ใน incubation medium ต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone

ในรูปที่ 25 A แสดงถึงการกระตุ้นการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรีย (state 3u respiration) โดย DNP เมื่อไมโทคอนเดรียถูก incubate ใน medium ที่มี 1.88 mM MgCl_2 และเอทานอลในปริมาณ 10 μl ไม่ยับยั้งผลดังกล่าว ส่วนการทดลองอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน แต่ใช้ incubation medium ที่มี 4.71 mM MgCl_2 , 9.42 mM MgCl_2 หรือไม่มี MgCl_2 (0 mM MgCl_2) แทน พบว่า จะได้ผลไม่แตกต่างกับกรณีที่ใช้ medium ที่มี 1.88 mM MgCl_2 (ไม่ได้แสดงในรูป)

ในรูป 25 B แสดงการเปรียบเทียบผลของ amiodarone ในขนาด 100 μM ที่มีต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย เมื่อถูก incubate อยู่ใน medium ที่มี MgCl_2 ในขนาดต่าง ๆ กันคือ สภาวะไม่มี MgCl_2 (0 mM MgCl_2), 1.88 mM MgCl_2 , 4.71 mM MgCl_2 และ 9.42 mM MgCl_2 จะเห็นว่า amiodarone สามารถยับยั้งการใช้ออกซิเจนใน state 4 respiration ของไมโทคอนเดรียเมื่อถูก incubate อยู่ใน medium ที่ไม่มี Mg^{2+} ได้เร็วกว่าเมื่ออยู่ใน medium ที่มี 1.88 mM, 4.71 mM และ 9.42 mM MgCl_2 ตามลำดับ จากผลดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของ Mg^{2+} ในการยับยั้งการออกฤทธิ์ของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย

4.6 ผลของ bovine serum albumin (BSA)

ผลการทดลองในรูปที่ 26 A แสดง control respiratory response ตามปกติของไมโทคอนเดรียที่ใช้ในการทดลอง และในรูป 26 B การใส่ ADP + P_i หลังจากใส่ BSA จะเห็นว่า ADP + P_i ยังคงสามารถกระตุ้นการเกิด state 3 respiration ได้ กล่าวคือ มีการเพิ่มการใช้ออกซิเจนจากการเติม ADP และมีการ cut-off ของ tracing เมื่อ ADP ถูกใช้หมดไป แสดงว่า BSA ไม่มีผลต่อการออกฤทธิ์ของ ADP หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ BSA ไม่มีผลต่อกระบวนการออกซิเดทีฟฟอสฟอริลเลชัน ไม่จับกับ ADP + P_i และสับสเตรทที่ใช้ (glutamate + malate) เหตุที่ไม่เติม DNP ในการทดลอง รูปที่ 26 B เนื่องจาก BSA สามารถจับกับ DNP ทำให้ DNP ออกฤทธิ์ได้น้อยลงหรือออกฤทธิ์ไม่ได้

เมื่อใช้ BSA ในขนาดต่าง ๆ กันคือ 5, 10, 20 และ 30 mg เพื่อเปรียบเทียบผลต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ที่มีต่อการหายใจของไมโทคอนเดรีย (รูปที่ 26 C) จะเห็นว่า BSA ในขนาด 30 mg ทำให้ amiodarone สามารถออกฤทธิ์ยับยั้งการหายใจของไมโทคอนเดรียได้เร็วขึ้น และเร็วกว่า 20 mg, 10 mg และ 5 mg ตามลำดับ ในขณะที่การออกฤทธิ์กระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรียโดย amiodarone ในช่วงแรก ๆ จะไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วน BSA ในขนาด 5 mg จะมีผลต่อการออกฤทธิ์ของ amiodarone ต่อการหายใจของไมโทคอนเดรียแทบไม่แตกต่างจาก control (สภาวะที่ไม่มี BSA)

ผลของ amiodarone ที่มีต่อ ATPase activity ของไมโทคอนเดรีย

ศึกษาผลของ amiodarone และ DNP ต่อการกระตุ้น ATPase activity ของไมโทคอนเดรีย โดยการวัดปริมาณ P_i ที่เกิดขึ้นจากการสลายตัวของ ATP (บทที่ 2) และจากผลการทดลองในตารางที่ 6 สามารถสรุปผลเป็นกรณีต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. เอทานอลในขนาด 10 μ l จะไม่มีผลต่อ ATPase activity ของไมโทคอนเดรีย เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ($P > 0.05$) กลุ่มควบคุมในที่นี้คือ การทดลองที่ไม่มีการเติมสารใด ๆ ซึ่งจะพบว่า มี ATPase activity ที่ต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากในสภาวะปกติ เอนไซม์ ATP synthase หรือ F₁F₀-ATPase จะทำงานในทิศทางการสร้าง ATP จาก ADP + P_i

2. amiodarone ในขนาด 100 μM สามารถกระตุ้น ATPase activity ของไมโทคอนเดรียได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับเอทานอล 10 μl และผลการกระตุ้นนี้สามารถยับยั้งโดย oligomycin (ซึ่งเป็นสารที่ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ ATP synthase) และการยับยั้งนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. DNP สามารถกระตุ้นการสลายตัวของ ATP ได้อย่างมาก เนื่องจากสารชนิดนี้มีคุณสมบัติเป็น uncoupler ซึ่งสามารถกระตุ้น ATPase activity ได้ โดยทำให้มีการสลายตัวของ ATP ไปเป็น ADP + P_i คือ มีผลในทางตรงข้ามกับหน้าที่ปกติของไมโทคอนเดรียในการสร้าง ATP (บทที่ 1) และผลการกระตุ้นเอนไซม์ ATPase ของ DNP สามารถถูกยับยั้งด้วย oligomycin เช่นเดียวกัน และมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากการเปรียบเทียบการกระตุ้น ATPase activity โดย DNP และ amiodarone จะเห็นได้ว่า amiodarone ในขนาด 100 μM สามารถกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ ATPase ได้น้อยกว่า 0.1 mM DNP กล่าวคือ สามารถกระตุ้น ATPase ได้เพียง 44.4% ของ DNP เท่านั้น

5. เมื่อใส่ 0.1 mM DNP ร่วมกับ amiodarone ในขนาด 100 μM จะทำให้ฤทธิ์ในการกระตุ้น ATPase activity ของ DNP ลดลง คือปริมาณ P_i ที่เกิดขึ้นจะลดลง จาก 3.49 ± 0.10 เป็น 3.11 ± 0.10 มคม.P_i/มก.โปรตีน/10 นาที และมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การยับยั้งที่เกิดขึ้นจะมีค่าน้อยกว่าผลของ oligomycin ในการยับยั้งการกระตุ้น ATPase ของ DNP อย่างมาก

ผลของ amiodarone ที่มีต่อการกระตุ้นการหายใจโดย Ca²⁺ และเปรียบเทียบกับ DNP

ตามรูปที่ 27 A แสดงถึงการหายใจตามปกติของไมโทคอนเดรีย (control respiratory response) โดยที่การเติม ADP + P_i จะทำให้เกิดการหายใจใน state 3 และต่อมามีการ cut-off เมื่อ ADP ถูกใช้หมดไป และการใส่ DNP ในตอนหลังจะทำให้เกิด state 3u respiration จนกระทั่งออกซิเจนใน reaction chamber ถูกใช้หมดไป

เมื่อมีการเติม Ca²⁺ (ในสภาวะที่มี P_i อยู่) พบว่า Ca²⁺ สามารถกระตุ้นให้มีการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียได้เช่นเดียวกับการใส่ ADP + P_i ลงไปทำปฏิกิริยา และอัตราการหายใจจะช้าลงเมื่อ Ca²⁺ ถูกสะสมโดยไมโทคอนเดรีย ดังรูปที่ 27 B การใส่ amiodarone ในขนาด 100 μM ลงไปทำปฏิกิริยาก่อนที่จะใส่ Ca²⁺ พบว่า Ca²⁺ ไม่สามารถ

กระตุ้นการหายใจของไมโทคอนเดรียได้อีก ดังรูปที่ 27 C ทั้งนี้เนื่องจาก amiodarone ในขนาด 100 μM สามารถยับยั้งการส่งผ่านอิเล็กตรอนในลูโซการหายใจดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

เมื่อใส่ amiodarone ในขนาด 50 μM ลงไปทำปฏิกิริยา amiodarone ในขนาดที่ใช้นี้ ยับยั้งการเกิด state 3u respiration จากการกระตุ้นโดย DNP ได้เป็นบางส่วน โดยจะลดลงประมาณครึ่งหนึ่งของสภาวะปกติ (รูป 27 D เปรียบเทียบกับรูป 27 A) กล่าวคือ จาก 0.331 เป็น 0.178 มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที และเมื่อใส่ amiodarone ในขนาดเดียวกันนี้ลงไปทำปฏิกิริยาก่อนที่จะเติม Ca^{2+} พบว่า amiodarone สามารถยับยั้งการกระตุ้นการใช้ออกซิเจนโดย Ca^{2+} ได้เพียงบางส่วนเช่นเดียวกัน โดยจะลดลงประมาณครึ่งหนึ่งของสภาวะปกติ (รูป 27 E เปรียบเทียบกับรูป 27 B) กล่าวคือ จาก 0.303 เป็น 0.158 มคอ.ออกซิเจน/มล./นาที

ผลของ amiodarone ต่อ monoamine oxidase (MAO) activity

การศึกษานี้จะใช้ tyramine เป็นลิบสเตรทของเอนไซม์ monoamine oxidase ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 การทดลองนี้จะมี rotenone ซึ่งเป็น respiratory chain inhibitor อยู่ใน reaction mixture ด้วย เพื่อยับยั้งการออกซิไดซ์ endogenous substrates โดยไมโทคอนเดรีย ดังนั้นการใช้ออกซิเจนที่เกิดขึ้นจึงเนื่องมาจากการทำงานของเอนไซม์ MAO และเกิดจากปฏิกิริยา oxidative deamination เท่านั้น

รูปที่ 28 A แสดงถึง control response ของไมโทคอนเดรียเมื่อได้รับ tyramine จะเห็นได้ว่า tyramine สามารถกระตุ้นการใช้ออกซิเจนของไมโทคอนเดรียได้ ทั้งนี้เนื่องจากการใช้ออกซิเจนในการออกซิไดซ์ tyramine โดยไมโทคอนเดรีย และเอทานอลไม่มีผลยับยั้งการกระตุ้นการใช้ออกซิเจนโดย tyramine

ในรูปที่ 28 B, 28 C และ 28 D พบว่า amiodarone ในขนาดต่าง ๆ กัน คือ 10 μM , 50 μM และ 100 μM ตามลำดับ ไม่มีผลต่อการกระตุ้นการใช้ออกซิเจนโดย tyramine แสดงว่า amiodarone ไม่มีผลต่อการทำงานของเอนไซม์ MAO ซึ่งอยู่ที่ผนังชั้นนอก (outer membrane) ของไมโทคอนเดรีย และไม่พบความแตกต่างกันของอัตราการใช้ออกซิเจนที่ 5 นาที (ไม่ได้แสดงในรูป) ส่วน pargyline ซึ่งเป็น MAO inhibitor สามารถยับยั้งการกระตุ้นการใช้ออกซิเจนที่เกิดจาก tyramine ได้ ดังรูปที่ 28 E ซึ่งเป็นการยืนยันว่า การกระตุ้นการหายใจที่เกิดจาก tyramine ในการทดลองนี้ เป็นผลมาจากการทำงานของเอนไซม์ MAO